

Dné 3. vel. travna min. l. so ga v sijajnem sprevedu in ob ogromni udeležbi nesli k večnemu počitku; mestni župan in občinski svetovalci, častništvo, vsi člani mestnega gledišča, umetniki, glasbeniki in prijatelji glasbe so mu izkazali zadnjo čast; nebroj najkrasnejših yencev je pokrival njegovo krsto. Tako so tudi v tujini nepristransko sodili in čislali vrlega pevca.

Ein edler Sänger hat den Mund geschlossen
Urplötzlich schier und tief erschütternd jäh:
Der Mund, aus dem ein Tonmeer sich ergossen,
Ist starr und stumm in herbem Todesweh.

Im Lenz des Lebens, just am Maientage,
Erlag des Heldensängers Kraftgestalt;
Das Herz der Eltern bricht in Schmerz und Plage,
Und Alle rührt des Todes Urgewalt.

In sedaj po kratki, toda viharji poti skozi življenje počiva na veke daleč tam gori v moravski zemlji. —

Počivaj sedaj, Ti, dragi, nepozabni naš pevec in prijatelj, spavaj sladko v preranem grobu v daljnih tujih tleh! Bog Oče nebeški Ti daj večni mir in pokoj, v naših sreih pa Ti bodi ohranjen blag in časten spomin! — —

Du grimmer Tod, du ungestümer Dränger,
Du offenbartest doppelt deine Kraft:
Früh hast du nicht nur einen edlen Sänger,
Ein edles Herz auch hast du fortgerafft!

So schmückt die bleiche Stirne denn des Todten,
Des Künstlers und des Menschen Doppelkranz,
Dum sei ihm doppelt auch ein Gruss entboten:
„Früh starbst du, edler Sänger, doch nicht ganz!“

Okó.

Okó je božji dar telesu.
Le prosto gleda mi v oči!
Kaj vse počiva nam v očesu,
Večkrat ne čutimo sami.

Odseva iz očíj vsa duša,
Kot skozi steklo solnčni dan,
Če neresnico kdaj posluša,
V očeh ne vidi je zemljan.

A kogar je učil legati
Celò z očmi hudobe strup,
Pogledi njéga so osati
Bolj, kot je Judov bil poljub.

Anton Medved.

Uganjka.

Čič

Priklopi č,
Dobodeš rod trpeč,
Slovincem dobro znan.

bic

Pritopi b,
Kot v vojski borec meč
Poznava to tlačan.

Primakni t,
Dobodeš rod, ki z vabo
Lehko se vlovi.

tič

Pritakni n,
Za usta to je slabo,
A dobro za oči.

nič

Anton Medved.